

5. szám.
Január 29. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
 Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : egyedül **Láng Lipót és társa**. I. nemzetközi hír-
 deté-ek felvételi irodájukban **Budapestben**. FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII kötet.

DEÁK FERENCZ.

1876. jan 27-én.

Lelked halhatatlan volt, amig tied volt,
 Most im elszállt tőled és a mienk leve.
 Halhatatlan lelked síró nemzetedben,
 A mely azt örökli, halhatatlan lesz-e?

Ó! ne szállj el tőlünk, halhatatlan szellem!
 Maradj itt meg nekünk! áraszd el világod!
 S a ki emlékének örök éltet adott,
 Adj most nemzetének halhatatlanságot!

JUNIUS BRUTUS.

Deák Ferencz meghalt, Deák Ferencz örökre él.

Elköltözött nagy szellem!

Azt mondják, szegényül hunytál el, kevés az örökség, ami utánad maradt.

Ó ne káromoljatok Istent! Hát volt-e valaha ember, aki után nagyobb örökség maradt?

Hátrahagytad az embernek azt a tudatot, hogy a becsület és igazság az az út, mely a legmagasabbra vezet. Hátrahagytad a polgárnak, hogy a kötelesség teljesítésének tudata a jutalmak jutalma, mely mellett minden más jutalom nevetséggé törpül. Hátrahagytad a politikusnak, hogy az az igazi nemes ember, a ki lehajlik, hogy ön kezével mossa meg a koldus lábait, de büszkén emel homlokot a királyi trón előtt. Hátrahagytad a hazafinak, hogy ha magasztos gondolat a hazáért meghalni, mennyivel magasztosabb lehet élni a hazáért. Hátrahagytál a világnak eszméket, az emberiségnek érzést és nemzetednek hazát. Mert te hagytad ezt hátra, a te örököd az.

Ki meri mondani, hogy aki így testálhatott, az szegényül halt meg?

Még az »Üstökösnek« is hagytál valamit. Kedélyed gazdag tárházat, kiapadhatatlan forrását szellemed játszilag szípkázó ama szikráinak, melyek ragyognak, de nem égetnek.

Ó bizonynyal örökölt tőled mindegyikünk valamit

Deák Ferencz adoma.

Miért nem sikerült felrobbantani a lánczhidat?

Társaság volt Deák Ferencznél. A többi közt ott volt Cs** mérnök, ki mód nélküli mélaságáról volt ismeretes. Sajátságos vegyülete volt ez annak, amit durae capacitatis homonak nevezünk s a szakmájabeli feltűnő jártasságnak sőt genialitásnak.

Pipaszó közben éppen nagy tüzzel beszélt el Buda ostromát a forradalom alatt, hol ő is mint honvéd az utászoknál működött; mondá a többek között:

— Látta már Hentzi, hogy nem tarthatja magát sokáig, de mégis akart tenni valamit, hogy megemlegessük, felakarta vettetni puska-
porral a lánczidat; de nem sikerült ám a terv,

mert nem sült el a puskaapor, a mit a hidfőhöz csempészték.

— De hát hogy nem sült el? kérdék ingerkedve a fiatalabbak, mintha nem tudták volna.

— Miért? hát mert megnedvedett.

Ekkor az öreg ur, aki sokat kötődött a megboldogulttal, így szólt:

— Mit gondolsz, talán nem is igaz az, hogy azért nem sült el az akna, mert megnedvedett, hanem tán olyan puskaport tettek belé, a mivel egyszer már lőttek?

Az öreg Cs** meghökken, egy kevés ideig gondolkozni látszott, aztán pedig csendesen felelt, talán a gyufára gondolva:

»Bizony mondasz valamit, meg lehet, hogy csakugyan úgy volt.«

AZ IFJU KÉPVISELŐHÁZ.

(Jövendő életírások.)

NAGY GYÖRGY.

MIKOR Nagy Sándor meglátta Diogenest, azt mondta: »ha Nagy Sándor nem volnék: Diogenes szeretnék lenni.« Én pedig azt mondom, hogy »ha Diogenes nem volnék, Nagy György szeretnék lenni!« Nem is rossz gusztus. Minő életerős fiatalság!

Mikor Simonyi miniszterré lett, az üresen maradt helyét Nagy György akarta elfoglalni; de az öreg a háta mögötti padban (Jókai Mór) tiltakozott: »öcsém, én ide elejbém ilyen szép fiút ülni nem engedek: mert akkor senkisé fog én rám nézni a karzatról!« s odaszerezte helyette csakugyan a jó öreg Boért.

S ő már második országgyűlésen képviselő! és szónok: támogatja a szabadelvű pártot, ostorozza a szélsőségeket, magyarázza Móricz Pál tételeit, felszólal személyes kérdésekben, törléseket tesz a delegációkban s keztyübe dudálni tanítja a hadügyminiszteri helyettest; ír vezércikkeket a Honba és Ellenőrbe s nem kér tiszteletpéldányt tőlük, hanem előfizet rájuk s mikor az országgyűlés valahová deputatiót küld, a hova a képviselő ház színe virágát válogatják, onnan Nagy György ki nem marad.

Boldog Isten! Ilyen idős koromban még én nekem Protmann, Pultz és Csehall urak korrigálták a cikkeimet, s országgyűlést csak Pálffy Móriczczal ketten együtt tartottunk: az is mindig leszavazott. Mi lesz belőle még időjárával!

»Nagy« marad mindig, az bizonyos. Akármihez kezd, abban »Nagy« lesz.

De egy dolog biztosítva van részére; a mire már az omen is rámutat. Csakugyan oda jut az öreg Boér helyére. S ő lesz egykor az országgyűlés korelnöke. A mit részint el nem pazarlott életereje tartósságának fog köszönni, részint pedig annak, hogy az ezentúli országgyűlésekbe mindig a szép fiatalságot fogják képviselőül felküldeni s ez könnyítendi a korelnökségi méltóság elérését.

Ily minőségben fogja őt a Csávolszky Verhovai miniszterium leguillotinoztatni, utoljára hagyva őt, rangjához méltón, a képviselőházban.

Hja hát mit csináljanak szegények? Nekik szükségük van a más fejére, mikor maguknak nincs.

AZ ÜSTÖKÖS BIOGRAFJA.

NE HAGYD MAGAD

Nyomorúságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL.

III.

Egy vesztére született házi úr.

— Hát ugyan mért nem fizették a lakók a házbért? kérdezé a két nyári kabátos ifju.

— Kezdjük csak sorban; aztán tartsunk rendet. Kezdjük el a legelsőnél, a pinceraktárnál. — Hát a buzakereskedőmet megölte a mult esztendei rozsdá. Az ördög tudta azt, hogy a buza is vasból van: hol aczélos, hol rozsdás: még sem tart örökké. Mindig olcsóbban adott el, mint a hogy vásárolt. Utoljára rájött, hogy a mely napon a gözmalma nem dolgozik, azon a napon csak ötven forint a vesztése; de a melyik napon dolgozik, azon száz. Kapta magát: liquidált. Felgyújtotta a malmát, megkapta érte a biztosítási összeget s elment vele Bécsbe. A magazin üresen maradt. Ez a Nro 1.

»Nro 2 nem volt ilyen okos ember. O nagyon messze engedte magát »Omnibus«-ba, míg egyszer lett belőle »nihilibus,« akkor egy éjjel elszökött Amerikába, azt se mondta, hogy »ülj a hátamra!« s itt maradt a másik magazin üresen.«

»Most jön a Nro 3. A selyemkereskedő. Ez már Amerikából jött haza; ott tanulta Chicagóban, hogy milyen hamar támadnak a városok a pusztá földből: azért etablírozta magát a disznópiaczon confectiósbolttal. De csakhamar észrevette, hogy elsiette a dolgot vagy félszázaddal s sietett átváltoztatni a selyemüzletet pokróczkereskedésre. Floreált is egy darabig erősen: csakúgy hentergett az udvaromon a sok deszkaláda mindennap, a mit hordtak és vittek. Azt hittem valamennyi ujságíró t ő látja el a naponkinti pokróczczal. — Egyszer aztán az infámis finacznak feladta valami gazember spitzli, hogy az én selyem-pokrócz kereskedőm azokban a ládáknak, a mikre kívül »halina« van írva, csupa merő külföldi csempészett szivart szállít. Meglepték, megcsipték, beidéztek: kisütöttek rá mindent: elitették háromezer millárd forint birságra. Az elől megszökött: itt hagyta az üres ferschlagokat, meg a fzetetlen házbért.

»Most térjünk át a Nro 4-re. A montenegrói fejedelemre. Persze, hogy így spekulált a kávé, a kinek különben is »vics«-en végződik a neve; hogy ha ő ide üti fel a tanyáját, a disznópiacz szegletére, hát akkor valamennyi rácz disznókereskedő, a ki csak Zimony és a Kőbánya között megfordul, az mind ő nála költi el a pénzét. Hanem hát beütött a bécsi krach, meg a herczegovinai lázadás. A ráczoknak nem kellett több disznó, benne voltak ugy is; a montenegrói fejedelem egész Európától izoláltan maradt: az én kávésomnak a törzspublikuma szépen elmaradt. Később aztán fordított a dolgon s estenkint új, más szabásu vendégsereg kezdett gyülekezni a kávéházában: olyan nemű, hogy én már nyolcz óra után nem mertem kimenni a házambul az utcára; de hát mi közöm volt hozzá? csak a házbért fizesse rendesen. Hanem egyszer egy este valami akasztófárávaló becsületes ember feladta, hogy a kávéházában nasivasi bank van felállítva, a hol a falusi embereket con amore kifosztogatták s éjjel megjelent a kávéház előtt a politzia. Persze, hogy a mig az be tudott jönni az ajtón, az alatt a bankadók a játékosokkal együtt rég kiugráltak a hátulsó ablakon s elmenekültek a kerteken keresztül: nem került kézre senki. Hanem az én kávéházamnak a hitele tönkre lett

téve egészen, mióta éjjel nappal ott strázsál a szegleten egy constabler, s ettől az útonállótul, tisztességes spiller nem mer az ajtón bejönni. Már most az is felmondott s nem fizeti tovább a házbért. «

»Jön a Nro 5. Az osztrák-magyar tengeri gőzhajózási társulat az első emeleten. — De ennek — engedje meg az úr, hogy egy cigarettet csavarhassak a tiszteletére — s úgy fogjak hozzá, külön fejezetet szentelve a viszontagságainak sorrendbeni előadására.

(Folyt. köv.)

Sport.

Képzeld csak urambátyám — kezdé egy erősmondásu fiatal ember — hogy jártam a multkor a hajtó vadászaton!

Hát a mint lesben állunk, kísértálám egy szép baköz a lineára. — Ne neked! az én puskám nem akart besülni. — Mit csináljak? behúdom magamat a bokorba, a balkezemet kinyujtom s elkezdék az ujjaimal mindenféle figurákat csinálni, — az őz meglátja, — rábámul. — nézi, — nézi, — egykor csak oda jön, s szag'aszszja az ujjaimat, én meg a jobb kezemmel megkaptam a hátulsó lábát, lármát csaptam, a többiek oda jöttek, lefűleltük, haza hoztuk élve. —

Hm! replikáz az öreg — én meg a mult őszön kimentem a krumpli szedőkhöz, s egy krumpli bokorba megláttam egy nyúlt; — puska nem volt velem, mit tegyek? elhoztam a napszámosoktól egy tarisznyát, szépen felpezckeltem a nyúl elé, ekkor a tenyeremmel rácsaptam a nyúlra a hátára a nyúl bele ugrott; a tarisznyába, s én is haza hoztam élve!

A JÓ TANÁCS.

§ SZEGÉNY flótás de sok van a világon
És élhetetlen, — édes istenem!
Hiába lótnak-futnak éj-napon át,
Nem is konyít reájuk senkiesem.
Lám engem-t mindenkéki pártfogol, mert
Bennem nagyság csirája szendereg;
Megyünk is ám előre nyakra-főre,
S ki tudja, hol fogunk majd állni meg?!

Kegyében állok egy Nagyságos urnak,
(Mert a szerencse hozzám jó nagyon)
Minap hát kikéfélv roszt kabátom,
Hozzája elkopogtam a fagyon.

Csak azt reméltem: hathatós szavára
Talán egy díjnokságot kaphatok;
De ő kezét fogott a bókolóval,
S megtisztelón jó tanácsot adott.

Hogy hűtlenül utolsó rongyforintom
Szégyen-gyalázat! — vándor utra kelt,
Izrael urhoz elmenék legottan,
Tiszta szándékkal és nem vetve cselet.
Izrael úr böles férfiú s hatalmas,
És számra hitvány pénzt nem is adott;
De nyájasan pislogva rám szemével,
Sok jó tanácsot ő is megrakott.

S reggel korán még álmodozva fekszem.
Takarva elfagyástól orromat,
Mídon a postás nagy csomag levéllel
Hozzám naponta be-bekopogat.
Az édes titkot árulón lezárva
Egy levélen sincs öt piros pecsét;
De a mint lassan sorra mind kibontom.
A jó tanács csak ömlik szerteszét.

Szegény furulyás sok van a világon,
Természetes, hogy élhetetlenek;
Hiába lótnak-futnak éj-napon át,
Az élet titkát egy se fejt meg.
Ó, a világnak önzetlen tanácsa
A mi legdrágább kincsünk, vagyonunk!
Szegény flótások, jertek én hozzám el,
E vagyonon szépen megosztozunk.

Papp Kálmán.

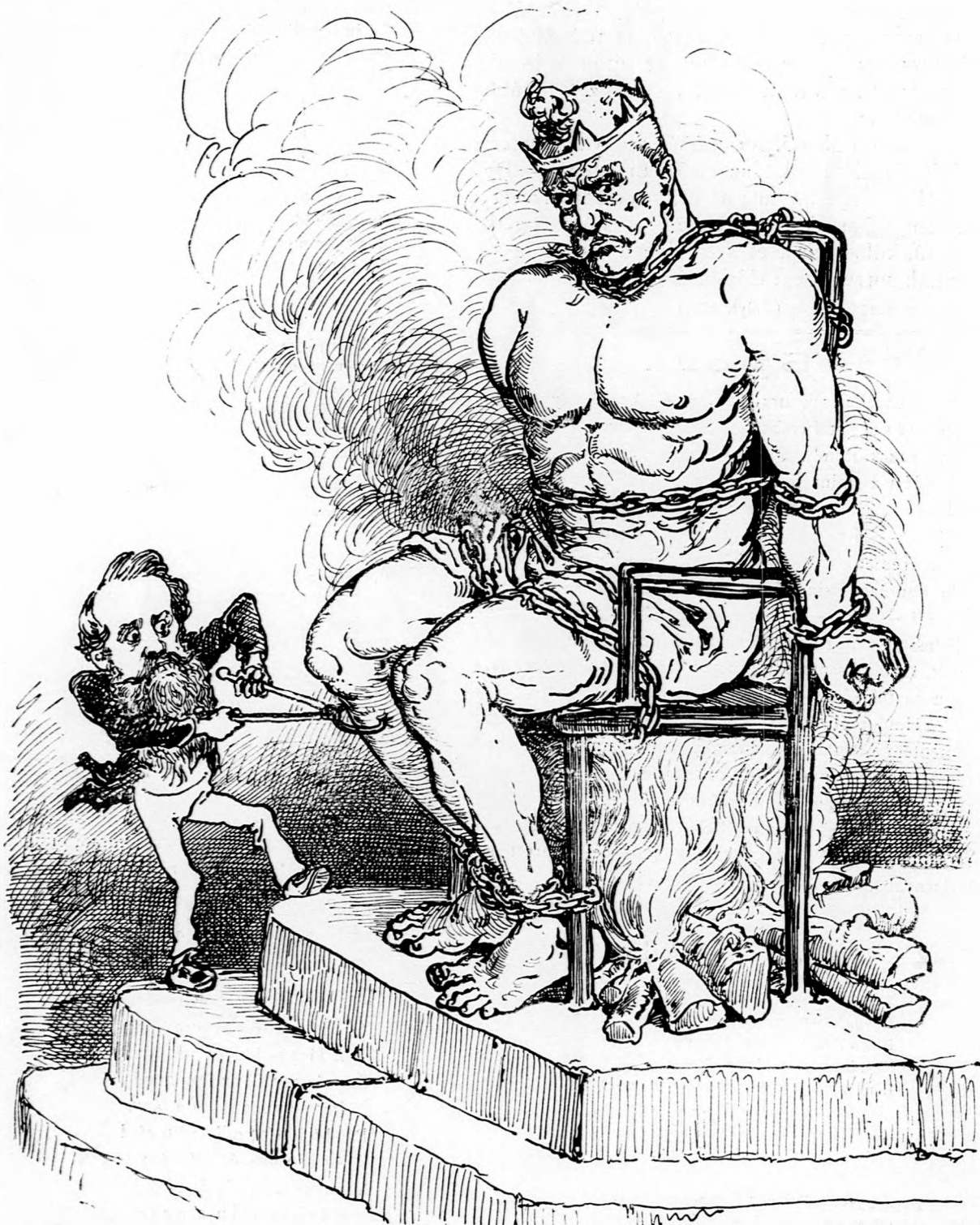
Az új mértékekről.

A faddi dohány beváltásnál a »kilogram« használása a nép között következő szavakat csináltak egy fél nap alatt: kilograt, kiliger, kalager, kilograph, kiugrom, beugram, geograph, biograph, kiogresz, kilograsz, gelograph, kalograph, kiligran, koligram, filigran; pilugram, puligran, koligrat, koligran, kinogram, guligrim, kurigra, fuligram, kirugom, dilegraf, kiugralsz, dilegron, diligra, dilegrát, kiugrány, poligrány, filigrát.

Furcsa történet.

Az ifju vig volt és piros,
A lányka bus és halovány, —
Szerelmet vall az ifju majd,
Persze viszonozza a lány.
Pár hó letelt; mily változás!
Az ifju bus és halovány...
A lányka meg víg és piros,
Férj az ifju s neje a lány!
Szunyoghy Sándor.

Bis repetita placent.

Szegény Dózsa Györgyöt másodszer is megsütik századok mulva a Századokban. Ó kegyetlen Szabó Károly, százszor is kegyetlenebb annál a bizonyos Pálnál, aki csak az eleven emberekkel teszi ezt.

PÁRBAJ A ZENGŐ KRÁGLIVAL.

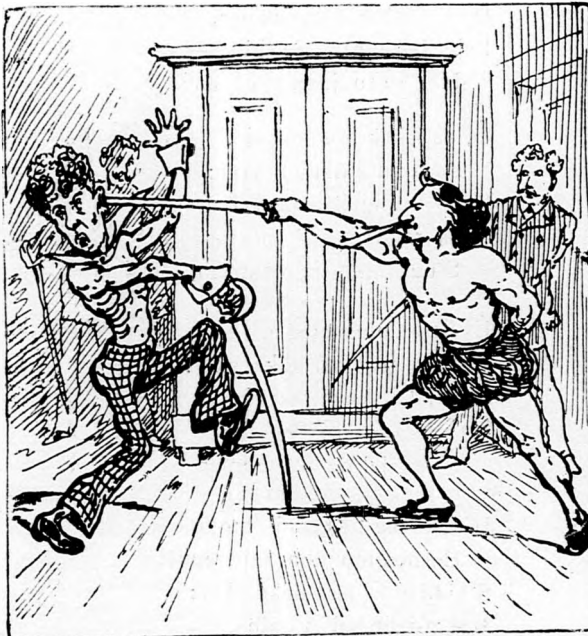
— Banyol spillada —

Kap parancsot Zengő Craglos, gazdája szól don Urvardos :
 »Édes őcsém Zengő Craglos, valami in tuos marcos!
 Már kiírja ujság, óság, hogy potyázol, — óh disznóság!
 Ha meg nem vísz Don Pedróvel, gázsért »Naplómhoz« ne jőjj fel.
 Oh irgalom atyja ne hagyj el!

Dottore Sebesiosnak kezében angol falastrony . . .
 Szekundáns? Don Quarglos és Don Mendez sápadt alabastrony . . .
 Mig Don Cunos s Don Arados indul roppant triumfusban
 Mert járt a pedrói szábel miserábel potya-húsbán.
 Oh irgalom atyja ne hagyj el!

Don Craglos víftéz muszájból vetkezik, s állja a placzczot.
 Szenkundánsok biztatják ott: »Ifjuh élted el ne paczczold!
 Mint Rolando ví a Zongó, ó együtt Rusztem s Iszkanter, —
 S kap fü lére, hogy a vére oda gyül. Szegény Potyander!
 Oh irgalom atyja ne hagyj el!

S másik héten ül üdülve Szikszi sörenek dülve,
 Roppant búsan paskilusban boszuját bős versbe szülve.
 Melyben önmagát »csillagnak.« s mondja Don Pedrót »varagnak.
 Rettenetes gyönyörű vers, kik olvassák, felsohajtnak:
 Oh irgalom atyja ne hagyj el!

Leány kalendáriumom.

(1876-ra és sok mult és jövő ezer évekre — tehát tiszta profit)

Nem én csináltam, — nem igen értek az asztronomiához — még kevésbé még az új métermértékekhez. Én még csak »új róf — új itcze — új font«-nak nevezem őket, s a formám »új krajczár« —

De mit ér ez a sok mint van kendtek? Lássuk már a lánykalendariomot! No hát ebben:

»Az időszámítás« nem a világ teremtésétől, sem Krisztus urunk születésétől kezdődik — a leány szerelme kezdetétől számítja az életet.

»Az év« mindig szökő — év.

»Uralkodó planéta« Venus — a szerelem istenője. Közben a Hold, sőt itt ott a Scorpiois.

»Az év 4 részei« a lánykalendariumban nagyon egyenlőtlenek. A tavasz felette sokáig tart: egész a menyegzőig. Némelyek — irigylendő sors: örök tavaszban élnek! A nyár rendkívül rövid — m. e. 2. hétig tart menyegző után. Az ősz megint hoszu, de kellemes, és gyümölcsöző. A tél? — nő ez egyáltalán ki van törölve az évszakok sorából. Ha dé r jön: ott a puder, hasonszenri ellenszer. Ránczok ellen a téglázó vas — Puhulás ellen a keményítő — Fakulás ellen a bőrszőny —

»Nap és holdfogyatkozás« a szerelem és hűség.

»Jeleb ünnepek« Farsang boldogasszony. Aprószentek. Mátyásugrása. Pálfordulása. Bornemissza (és nem pipáló) Szent Károly — és Hamvazó szerda.

»Aranyszám« százezer ftoz völégény.

»Születésnap« nincs. Ugy ha volt is — elkeveredett, — sőt ha van is: megáll, nem áll, nem korosodik a leány — mint a görög hitregebeli szerelem istene (Amor v. Eros) — mindaddig piczi maradt, nem nőhetett, míg édes testvére (Anteros) — a a viszonszerelme is nem nőtt (nem csak mese, de igaz is)

»Névnap« Akarmennyi. De legüneltebb a »Jolán« és »Aranka« főleg ha mindenikhez egy-egy »y« is tehető

»Leghosszab nap« az esküvő ellótti nap. — Némely nő az ezüst menyegzőt is nehezen várja »megtartsuk apjuk« hitettársának. Ez azonban feleli néha: »bánom az egyszerűt is«!

»Legrövidebb éj« a bál éj.

»Nap — éj egyenlőség« a mézes hetekben.

»Kanikularis Forrosság« midőn a férj oly tetten kaptik, mely az eskü szavaival nem egyez meg.

»Fagyos nap« Anna? — Ez is kiolvad a csóktól, »Időjárás« mint más kalendariumban, itt is

elette változó. Szerelmes lányoknál borús, szeles, változó — néha nagy hősséggel. menyecskéknél csupán májusi fény. Asszonyoknál gyakran ködös. néha menyegzős Nő de így volt az már a régi. Sokrates korában is — akinek nagy csontos tenyerű neje levén (Xantippe) mondá »nemcsak menyegző, de üt is.« — Bölcsőbb volt egymásik bölcs, kitől barátja kérdeztén, hogy oly nagy gángó ember. létére miért oly piczi nőt vett? — felelé: »baráom több rossz közül mindig a kisebbiket kell választani . . . Hanem — kedves Dámáim — csókokezeiket — mind e rossz historiákat azok a gonosz férfiak irtákam . . .

FARSANGI HAMLETT.

Tőprenkedve ül magába
Hős Károly Lajos lovag
Homlokát ránczokba vonja,
Szőrnyű nagy lehet a gondja —
Veritéki omlanak.

Azt ígérte, hogy ma éjre,
A redutba elmegyen . . .
De orrát bármint vakarja,
Fejét bármint törje rajta —
Még se tudja mit tegyen?

Ő, az Irkák hős lovagja,
Arra adta nagy szavát:
Hogy ma éjjel majd a bálra
Maskarát vesz szép magára
S úgy mutatja ott magát.

És itt a dolog bibéje,
Ez a szőrnyű bökkenő! . . .
Rendjeleit hova rakja?
Ha nincs frakkja — otthon hagyja?
S rendjel nélkül menjen ő?! . . .

Hős, lovag ne izzadj annyit, —
Én megmondom mit tegyél
S hidd el ki lész dekorálva:
Álarcz-jelmezül a bálba,
Csillagos eget vegyél!

HOGY TETSZETT A KOMÉDIA?

THALIA két vándor papja, —
 Puffra enni és inni kész, —
 Torony iránt Buksengnek tart,
 Hol még soha nem járt színész.
 S hejh, van öröm Izraelben:
 Látva őket a piacon,
 Majd kibúvik bőréből sok
 Bátyám uram, néném asszony. —
 No de van is ok öröme,
 Mert még alig delez a nap,
 Már is minden utcza sarkán
 Azt díszlik egy rőfös színlap.
 »Szent Józsefnek Egyiptomba
 Futása a Jézuskával,
 Kit Herodes üz, hajt Kerget
 Kivont karddal, tölt puskával.«
 Ily hatásos czimű darab
 Lévén rajta meghirdetve,
 Azt megnézni, melyik hívő
 Léleknek ne jönne kedve?! —
 Meg is nézte, ki nézhette;
 Mert hogy »Ave«t kongatának
 Rohant boldog, boldogtalan
 Iczik zsidó udvarának,
 Holott színház persze nem volt,
 Ámde volt egy tágas pajta,
 S hogy itt lesz a productió,
 Senki fel nem akadt rajta;
 Sőt letette nagy kézséggel
 Oltárán a művészetnek
 Áldozatúl kiki, mivel
 Megáldották az istenek:
 Tizest, húszast, négykrajczárost,
 Forintos is került egy pár,

Ezenkívül tojás, turó,
 Krumpli, kenyér, dohány, lekvár. —
 S hogy zendült a méla kolomp,
 Mely csengetyüt repraesentált,
 Harsány »éljen!« tört az égnek,
 Egész Bukseng szem-füllé vált. —
 S ime József, ki bárd helyett
 Egy nagy pólyát czipel sovány
 Karjain, a »platz«-ra állít,
 Bús trémával sohajtozván:
 »Jaj Bozse moj, — hová legyek?
 El kell futnom Egyiptomba,
 Hisz' Herodes kis fiammal
 Együtt fölfal, a goromba!«
 Azzal usgye vesd el magad,
 El s kilódul a pajtából,
 S épen jókor, mert Herodes
 Csak beront ám, s haraggal szól:
 »Sztani, canis tota áccsa,
 Én előlem hiába futsz,
 Mert elcsiplek, s porontyostól
 Fényes kardom élére jutsz!«
 S megsuhintván bádóg kardját,
 Ő se sokat hévizálgat,
 Hanem detto kereket old,
 S czimborája után vágdat.
 És mig Bukseng jámbor népe
 Tátott szájjal csak ül, csak vár:
 Addig a két lump cassástol
 Ungon berken rég túl van már
 De hát van ám nesze múláss!«
 Annak, legyen bár ki fia,
 Ki Buksengen ma azt kérdi:
 »Hogy tetszett a komédia?«

Egészségi szabályok 1791-ből:

A mustárról.

A kis mustárnak szárító magvai vagynak,
 Marja szemed, tisztítja fejed, s a mérget elűzi.

A kaporról.

A kapor a hideget űzi s a sebhét mérget.
 Gyomrunk tisztítja, szemeink fényét szaporítja.

A sajtrol.

Ha vagy egészséggel, a sajt jó buzakenyérrel,
 Vagy ha betegséggel, kenyeredtől sajtodat hadd el.

Zenészet i talányok.

Melyik a legédesebb kóta? (A piskóta)
 Melyik hang jegyet legkönnyebb énekelni?
 (A pauzát)

GERŐ ÚR.

Fur az idő szeszélyejes folyása,
A tegnapiak a ma sirját ássa.
Ma még lábon, — holnap fejen állunk,
Mint ez gyakran megtörténik nálunk.
Kit a tegnapi, atillában ére,
Az ma frakkot feszít természetére;
Csak Gerő úr nem változik,
Nem cseréli ki a nap lementé,
Ő mindig egy ócska újság,
Rajta vesz a rókatorkos mente

Harminez éve, hogy magára vette,
Azóta most felét megette.
Csudálatos tartós a posztója,
Ahol folt nincs, ott a sujtás ójja.
Ezüst gombját befuttatták rézzel,
Mert az drága s úgy hamar kopnék el.
Hej, mikor aranynak nézték!
Akkor volt csak Gerő úr levente.
Hja minden szépség mulandó,
Úgy jár mint a rókatorkos mente.

Mindent mi új intézmény, — elátkoz,
Rettentőn ért a politikához,
Mint aki hét sacculumon átlát,
Olyan büszkén hordozza az állát.
Szúr a szeme, másként nem is nézhet;
Valóságos katonatermészet.
Mintha két nyárs állana ki
Orrából, ha bajuszát kifante,
Hőssé teszi a panyókan
Rajta lógó rókatorkos mente.

Mondják, hogy gyöngy élete volt egyszer.
Mi volt akkor? — Huszár strázsamester.
Csillogott is villogott is kardja,
Kezéhasadt a napsugár rajta.
Mint a napot fel vagy lemenőben,
Ugy bámulták, abban az időben.
Bolondult az asszonyfajta
Sarkantyuját ha ő összeverte;
Illett neki rettenetes
A panyókan félre vetett mente.

A citromos Taliánországban,
Mind szerette, valamennyi lány van.

A mazsolát arany tából ette,
Mig más koplalt, éhezett mellette.
Csengett — bongott zsebében a tallér, —
Nem is volt ott több olyan gavallér.
Minden tiszttel te — tu pajtás,
S a tábornok »fiam«-nak nevezte;
Még akkor bárányprémes volt
A mostani rókatorkos mente.

Husz éve, hogy az állam szolgálja,
S most is írrok bár híven szolgálja.
Husz éve él takarékos éltet,
S annyija sincs amiből megélhet.
Bölcsességét senki föl nem éri;
(Kárton Mózes itcze számra méri)
De mert konservatio ember,
A nagyságos czimig sem vihette.
Tartson rajta sokáig a
Konservatio — rókatorkos mente!

FODOR GYULA.

Mondjon hát!

Egy fiatal logatus, midőn a legtüzesebben papolna
»Mondjak-e még többet« szóknál elakad és sehogyse tud
kibontakozni. Egyik belső ember végre csak feláll, mi-
kor már vagy 4—5-ször hallotta a kérdést, s azt feleli:
— Mondjon hát! — ha tud!

A kaszárnyából.

Egy szép reggelen beállit a rekruti tarisznyával
nyakában a katona irodába, hogy adják ki neki az úr-
laubot.

— Micsoda! förmed rá a strázsamester, csak nem
rég rukkolt be, s már szabadságot akar?

— Kérem alásan a káplás úr azt mondta tegnap,
hogy ma »haza ereszttem« lesz.

A »hausarreztet« félre érté.

A mexikói induló.

Az egyszeri zsidó így huzatta el a mexikói
indulót:

— Huzd el nekem azt a nuthát, a mikhor elmen-
tünk, s nem visszagyüttünk többet soha,

Feleles Zöngő Kraglinak,

— ki »Ábrányi Emil« álnév alatt irt a »Figyelő«-ben —

a »Kollégákhoz« című versre.

MI BAJOD Zöngő? Ördög bújt beléd?
Mért kinzod úgy meg ártatlan gebéd?
Ne henezgélj az abraksovár csikón,
Biz isten, még majd megrugatsz vele,
S a viszszaadásnak nálam nincs helye,
Mert nincs reá »qualificationom«!

Meg »album« sincs versednek »fénybogár!«
S hogy tán veszek? Nagyon csalatkozál!
De ime lásd, azért sem hallgatok,
Rontnám — ha volna — zöld babérodát!
Igaz, »szemét«-be nyultam, hol fogad
Oly kéjelegve rontod, kaptatod.

Hát ennyire van a világ sora?
»Veréb«-re fáj az erős »sas« foga?
Őrizd meg, Zöngő, nagyra tört neved!
Csalogány volnál — hirdeti lapod —
S ha a »vakandok«-ot vadászgatod,
»Füles bagoly« szép címét elnyered

Miért fensz éles szablyát ellenem?
Utadat állom? Hired (!) elveszem?
Ne félj te tőlem! Az »aranyakat«
Orrod elül fel nem csipem soha!
Osztozni veled a babéron — vagy
A vágy híredre bennem nem fakad!

Csak menj te »fokról fokra« sebesen!
»Szeld át a magas eget« fényesen!
Nyergelj pegázt, »hanem patkóidat«
Ne verd fel rá, ha »rugni« kedve jön,
Látszik »nyoma« a tisztos öltönyön,
S pirul az ember a »piszok« miatt!

S ha még »ihlet« lepi meg lantodat,
S hurjára rántod »Pitypalatyomat«:
Csak egyre kérlek, lepj meg engemet
»Lap«-oddal, s küldd »bérmentve« el nekem;
Mert hogy pénzt adjak érte, nem teszem,
— Bár sok bolondra költöm pénzemet.

PITYPALATY.

Kettőt kivéve.

Egy bíró az elítélendőben egykori iskolatársát ismerte fel.

— Hát iskolatársaink, Szürke, Lupcsik, Szmirko mit csinálnak? kérdi a bíró.

— Mind lög már »kettőnket kivéve« válaszol rá a vádlott.

Tanúlj, fiam, német szót!

Alvinczy idejéből.

Jó német sógor, kik nyelved tudni akarják,
Jöjjenek én hozzám, szépségét megmagyarázom!
Állad kin, füled or s a lelked semmi, csupán szél!
Vájj-bele a feleségecskéd s az apád neki fát-ér!
Éved jár, pinted mász és szalad a te salátád,
Majd madarat fogván, madarad fog el, azt bizonyítod.
Hajlik bár szented, de helyette gebedt az imádság
Nálad; a gót az, kit imádoz, nem pedig Isten!
Vendéget ha fogadsz, azt mondod gazt fogadál be,
S a tort emlegeted, ha kaput társz látogatódnak.
Marhád kores maradand, valameddig vizen a réted,
S széna helyett hájt étetvén, ros lesz paripád is!
Lében az életed elfolyhat könnyen s mikoron majd
A bús tót lekaszál, pokolig te jfel viszi lelked.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Beküldetett hozzánk egy belépti jegy, mely szóról szóra így szól: »Számozott szék a budapesti zenekedvelők egylete által 1876. jan. 3-án rendezendő hangversenyére.« Ó zenekedvellő, bizomisten nem te magyar vagy sz. — »A telegraf.« Nagyon ismert história. A kérdés jó s a felelet rá talpa esett. — Halicarpus Marcus »igaz történetén« lehet nevetni, de majd adnának nekünk érte a majsztérnek. — X. Z. Kis Új Szállás. Legyen szives egy kis kimutatást küldeni. — É.-Ujvár. Azt a kéménysprő verset már beküldték máshová előbb, a hol meg is fog jelenni. — L. A. Budapest. Igaza van önnek, csakhogy ezt minálunk nem komolyan, hanem élcezen kellene elpanaszolni. Így nem használhatjuk — Az V. Ferdinánd királyról szóló adoma nagyon ismeretes. — A Pihallurról szóló versek nem is versek. — Pál gazda. Majd elolvassuk. — Klió. Ez ujabhak közt nincs ám sikerült.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

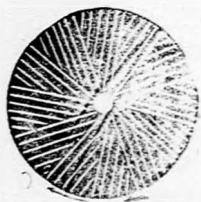
LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten
Fürdő-utca 1-és szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metzi
POLLAK.

BRZORÁD J. REZSŐ

ajánlja a legjobb hírű

SÁROSPATAKI

KOVA MALOMKÖVEIT

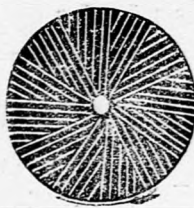
melyek általánosan elismervék mint

a legjobb malomkövek,

melyek a következő őrlési módokra a világon léteznek, és pedig simarozs és tengeri-őrlésre, valamint lezfinomabb darálásra. Megrendeléseket tenni kéretik:

- 1) A sárospataki kovamalomkőgyárban magában Sárospatakon (posta, vasút és távirdai állomás).
- 2) BUDAPESTEN a főraktárban, GEITNER és RAUSCH uraknál;
- 3) Aradon, Eckel J. gépgyárában;
- 4) Szegeden, Pálffy testvérek gépgyárakban;
- 5) Temesvárott, Grünbaum Lajos gépraktárában; vagy
- 6) Mogyoróson, u. p. Nyergesujfalu, a vállalkozó Brzorád J. Rezsőnél.

Árjegyzékek (az új métermérték szerint) franco franco ellen elküldetnek.

Jónak bizonyult gyakorlati czikkek!

Kitűnő dohány-vágó-gépek. Új szerelzetű vasgép, mely a dohányt vágás közben maga tolja előre, s úgy szab lyozható, hogy lezfinomabban török módon, vagy laskára magyar módon vágja. Ára 13 frt 50 kr. Ugyaníly szerkezettű nagyobb gép, tölgyfaól, kovacsolt vasalkatrészekkel, igen szilárd 20 frt. Gépmű nélküli **dohányvágó kések** két neme 3 frt 50 kr. és 5 frt 50 kr.

Ujgöz-pipaszárítótű, e czeltek igen meglehetően kis keszülék darabja 1.50.

Sárgaréz bagótálcza pipaszárítóval, pipából dohányzókat számra 75 kr., 1 frt, 1.50.

Dohányzita, régóta ismeretes s tás doboz magyar dohányoknak 1.60.

Tüvero acélos pipaszárító díja 50 kr. Czélészera pipaszárító ráspló 50 kr.

Vangel Béla új cigarettékészítő gépe gránktól 150-200 több vastagságú cigarettékészítésre, utastással 3.75.

Kitűnő török dohánytartó, mely tetszes szerint szabályozza a dohány nevelésségi fokát, barna bronzból 3.80.

Chinai ezüst török dohányzesebbeli-szelenczék változatos magyarságban és alkaban 2 frt 20 krtól-5 frt 50 krtól.

Uj találmány kukorica-morzsoló gyalu

felette celszerű, főleg oly gazdáknak ajánlandó kis készülék, a kik kézzel szoktak morzsoltatni, mivel ennek segítségével egy egyen, a nélkül, hogy belefáradna, jelentékeny mennyiségű kukoriczát képe gyorsan lemorzsolni, kezelése pedig ép oly egyszerű, mint szerkezete tartós. **Darabja 1 frt 60 kr.** Eddig használatban volt kis kezi kukorica-morzsolók db a 60 kr.

Vaidói hollandi-butorfénysítők készületek, melynek segítségével báki képes elavult fenyezett butoroknak eredeti fényét és visszafüvetni. Üvegcséje ha zsalúti utastással 50 kr.

Francia felköltő óra 36 óráig járó óraművel, és elashangú ébresztő szerkeszettel 7.30.

Kézi lámpások egyben nemei dús választékban tartanak kézletben 60 krtól 5 frig.

Tárgylecht fogkefe-szárítójá, tapasztatatos nyomástólalt, a fogkefék szőrének kiullasat akadályozó elegáns készületek 1.80.

Az itt ajánlott czikkek, és szimtlao egyéb különlegességei rajzait tartalmazó új árjegyzékük bermentes beküldés-t kívánatra ajánlják:

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Ajánlatos különlegességek.

Encrier magique a legjobb kimerítetlen francia csoda-téntartó, mely a legkülönösebb tisztító és szagtalanító, iskolai és gyakorlati használatra való kis-ebek és nagyobbak 1 frt 20 kr., 1 frt 5 krtól 2 frig.

90 fr. az új francia kitűnő Petroleum ajzeli mécs, teljesen füst és szagtalan, tisztá és gazdaságos; elegánsabb állatitások 1 frt 20 kr., 1 frt 5 krtól 2 frig.

1 ft. 80 kr. egy Gougeon d'apartemant vas és cilindert üveggel ellátott igen gyakorlati kézi gyertyatartó, mely járkaat közben a gyertya elavulását és ruhá károsítását gátolja.

2 ft. 20 kr. az új francia asztalikest és egyszerű villát tisztító, igen egyszerű doboz tisztító-nyor hozza 50 kr.

3 ft. 50 kr. az új francia reflector, mely fokozott mertekben központossitá vett a gyertya világosságát egy pontra

1 ft. 90 kr. Perry és társa londoni patentált gépműves dugaszruhája, mely eddig el nem érhetően módon minden erőltetés nélkül húzza ki a legmakacsabb dugót.

90 kr. egy francia biztonságos ter fűző készülete száma, melynek új kitűnő szerkezete az alkuleszeli felnyitást lehetlenné teszi. Két nagyobb neme ajtóknak 1 frt 25 kr és 1 frt 60 kr.

1 ft. 85 kr. az új Barosso, vagyis az időmást előre biztosan jósoló, egyszerű-mind heverővel is ellátott legmerő (barometer).

10 ft. a legjobb parisi Lancaster fűző készülete, melylyel sürőtel mászakra, golyóval czelba s hozza készült rakétákkal gyönyörű tűzjátékok lehetlenni.

20 kr. Herbet új orvosi készülete a petroleum lámpa-üvegek elpattanasát akadályozó.

50 kr. Egy angol sardínia-és más pléh-szelenczenyitő eszköz.

40 kr. egy K-volver ter fűző készülete, czelszerű és érdekes új tárgy, rugiszerkezettel.

60 kr., 80 kr., 1.40, 1.80 a legjobb acél dió- és mogyoró-törők.

1 ft. egy angol Patent X. ser, zsebben hordható biztos védő-fegyver.

1 ft. egy eredeti magyar tapló vadász-sípka. Fejbőség közlése kérietik.

Számítalan illyenmú újdonásokok rajzait tartalmazó árjegyzékük bermentes beküldés-t kívánatra ajánlják:

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz. Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Egy

fiatal nő

ohajt egy magánosan álló ur-nál mint gazdasszony mielőbb elhelyeztetni. Szives megkereséseket kéretik **A. G. 109** alatt Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukhoz Budapest, fürdő-utca 1. sz.

Egy nő,

ki a német, magyar nyelvet birja háztartási ügyeket alaposan érti, keres mint gazdasszony alkalmazást helyben vagy vidéken. — Szives megkereséseket kérek **A. T. betük** alatt Láng. L. és társa hirdetési irodájába Budapest, fürdő u. 1 sz. intézni.

Nagyon csekély áldozattal

nyertem a gráci zűzás alkalmával **egy 4800 forintos ternót**

Ezen szerencsét csakis egyedül **Orlicé Rudolf matematikai tanár úrnak, Berlin Wilhelmstrasse 127** köszönhetem, s indittatva érzem magamat kitűnő játékasításáért, legbensőbb köszönetemet ezennel kifejezni.

M arburg.

Seiffert M.

6. szám.
Február 6. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa.** I. nemzetközi hir-
deté-ek felvételi irodájukban **Budapesten.** FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII. kötet.

A KORONA GYÉMÁNTJAI.

1876. Január 31.

Koronánkon sok drága kő ragyog:
Csak egy — a gyémánt, — nem volt közte még;

Most már ez is van: könnyeid azok,
A mik e gyászravatalt öntözék.

Szemedből hullatott gyémántjait
Viselni fogja mindig koronánk;
S a nemzedék mindig meglátja itt,
Ha a sors újabb gondot hozna ránk.

E könyekért a meghalt lelke még
Köztünk marad. Rá nézve nincs halál.
— Nagyobb dicsőülést nem adhat ég;
Jobb angyalt, mint TE vagy, ott sem talál.

Imádkozott a közbejáró szent,
Ki fövel égig ér a nép közül. —
A kit az ő imája odafent
Kísér: ember, vagy nép, bizonynyal üdvözül.

Király és nemzet együtt érzenek.
Ezt tudni jó. Azt sugja ösztönünk:
Legyen aztán, mit oszszunk Veletek,
Kevesebb bánatunk, több örömünk!

S a kik maradtak még tán ellenül,
E könnyek súlyát szívükre veszik:
„Hogy a midőn Magyarhon gyászban ül,
Akkor király s királyné könnyezik!”

J. M.